

درگذشت ابن خزیمه محدث و فقیه نیشابوری در سال 311 هجری قمری «#؛ ابن خزیمه» محدث و فقیه نیشابوری و شافعی مذهب درگذشت. ابوبکر محمد بن اسحاق سلمی ملقب به امام الاثمه در سال 123 هجری قمری در نیشابور دنیا آمد. ابن خزیمه برای تحصیل سفری نسبتاً طولانی را از مرو و مرورود آغاز کرد و به سرزمینهایی چون شام، مصر، عربستان، اسکندریه و قاهره رفت. حاصل سفرهای این فقیه بزرگ گردآوری احادیث متعدد از مشایخ بسیار و آموختن فقه بود. بنا بر مدارک موجود در منابع، فقه ابن خزیمه نزدیکی فراوان با فقه شافعی دارد؛ از این رو او را شافعی مذهب ذکر کرده‌اند. از مهمترین آثار ابن خزیمه کتاب صحیح است که مؤلف در مقدمه این اثر نام دیگر تألیفات خود را ذکر کرده است.

درگذشت «#؛ میرخواند بلخی» از برجسته‌ترین مورخان ایرانی در سال 903 هجری قمری «#؛ میرخواند بلخی» از برجسته‌ترین مورخان ایرانی و از نویسندگان توانای زبان فارسی در سال 903 هجری قمری بدرود حیات گفت. محمد بن سید برهان الدین خاوند معروف به میرخواند در جوانی به هرات رفت و مورد توجه خاص امیر علی شاه نوایی ادیب برجسته عصر قرار گرفت. میرخواند در همین ایام تاریخ مشهور و ارزشمند خود «روضه الصفی فی سیرة الانبیاء والملوک والخطباء» را نوشت. در این اثر گرانقدر تاریخی، وقایع جهان از آغاز خلقت تا عصر حکومت سلطان حسین بایقرا شرح داده شده است. ویژگی کتاب روضه الصفی که در نوع خود بی نظیر است جامعیت آن از نظر شرح حوادث تاریخی دوره یاد شده و صحت مطالب تاریخی مندرج در آن است. میرخواند در 63 سالگی زمانی که به تدوین پایان این اثر مشغول بود، با زندگی وداع کرد. وی تاریخ نویسی را بصورت اصل سومی از ادبیات مطرح و ارائه کرد. تسبب میرخواند به زید بن علی بن حسین (ع) می‌رسید و دانش فراوان او در فقه و فلسفه اسلامی او را به منزله دانشمندی مسلمان جلوه گر ساخته بود که در زمان خود کمتر کسی توانایی علمی برابری با او را داشت.

اعتصاب کارکنان جراید صبح و عصر تهران در سال 1357 هجری شمسی همزمان با اوج گیری اعتصابات در سال 1357 هجری شمسی کارکنان دستگاه‌های اداری کشور برضد رژیم ستمشاهی کارکنان جراید صبح و عصر تهران نیز اعتصاب خود را آغاز کردند. اعتصاب کنندگان خواستار لغو سانسور مطبوعات بودند. در پی منتشر شدن روزنامه های صبح و عصر تهران و این اعتصاب گسترده، دولت موقت اعلامیه ای صادر کرد که در آن بطور ظاهری لغو سانسور مطبوعات و اعطای حقوق مطبوعات بر اساس قانون اساسی را تضمین کرد.

درگذشت آیت الله حاج میرزا خلیل کره ای در سال 1363 هجری شمسی آیت الله حاج میرزا خلیل کره ای مفسر قرآن و از استادان دانشکده الهیات دانشگاه تهران در سال 1363 هجری شمسی درگذشت. او در حوزه علمیه اراک تحصیلات دینی را آغاز کرد؛ سپس فقه، اصول و سطوح را در حوزه قم ادامه داد. آیت الله کره ای در سال 1341 هجری قمری به سبب مخالفت با کشف حجاب رضاخانی دستگیر و زندانی شد. با پیروزی انقلاب اسلامی در ایران وی در مقطع دکتری در دانشکده الهیات دانشگاه تهران به تدریس پرداخت. از این استاد گرانقدر یک دوره کامل «#؛ تفسیر قرآن، دوره شرح نهج البلاغه، بیت المقدس و تحول قبله و عنصر شجاعت یا 72 تن و یک تن درباره زندگی امام حسین (ع) و شهدای کربلا» باقی مانده است.

درگذشت استاد حسین شیخ، نقاش معاصر در سال 1370 هجری شمسی استاد حسین شیخ، نقاش معاصرو از آخرین شاگردان کمال الملک در سال 1370 هجری شمسی در حادثه رانندگی درگذشت. او چندین سال ریاست هنرستان کمال الملک را به عهده داشت. استاد شیخ انسانی والا و معلمی وارسته بود که عمر خود را به تعلیم و تعلم صرف کرد. از این استاد گرانقدر تابلوهای فراوانی همچون «#؛ هفت سین» و نقاش و بخاری به یادگار مانده است.

استقلال تاجیکستان در 1991 میلادی با فروپاشی شوروی، استقلال تاجیکستان در 9 سپتامبر 1991 م تحقق یافت و نهضت مردم که بر بنیانی عقیدتی استوار بود منجر به روی کار آمدن اپوزیسیون متشکل از حزب های نهضت اسلامی، دموکرات، سازمان رستاخیز و بدخشان گردید و 30% کابینه در بدو استقلال از این احزاب بودند. نظام حکومتی آن مصالحه ملی و رئیس جمهوری کفیل وحدت ملی نام دارد. حزب نهضت اسلامی که همزمان با انقلاب اسلامی ایران در این کشور بوجود آمده یکی از قوی ترین گروههای سیاسی به شمار می رود. جمهوری تاجیکستان با 143100 کیلومتر مربع در شمال افغانستان و شرق ازبکستان قرار دارد. از شمال با قرقیزستان و از شرق با ایالت ترکستان شرقی (سین کیانگ) چین، مرز مشترک دارد، در سال 1979 م 3806000 نفر سکنه داشت اما هم اکنون 5300000 نفر سکنه دارد یکی از قدیمی ترین تمدن های آسیای مرکزی در این منطقه وجود دارد که تاجیک ها وارث آن هستند. در حدود 86% مردم تاجیکستان پیرو دین مبین اسلام می باشند. علاوه بر تاجیک ها، اقوام روسی و اروپائی در آن سکونت دارند. این کشور از قرون

گذشته و حتی قبل از میلاد بخشی از خاک ایران بوده و پیوندهای فرهنگی و ملی بین این دو کشور وجود دارد. در قرن سیزدهم مورد تاخت و تاز مغولها قرار گرفت و در سال 9873م روسها آن را به تصرف خود درآوردند و 4 سال پس از انقلاب 1917م یعنی در سال 1921م ارتش کمونیستی شهر دوشنبه را تصاحب نمود و این سرزمین در 16 اکتبر 1929م (24 مهر 1308ش) تحت عنوان: «جمهوری سوسیالیستی استالین آباد» به مجموعه جمهوریهایی تحت نظر کرملین پیوست که تا سال 1961م این نظام سیاسی را حفظ نمود و از آن پس نام خود را به تاجیکستان تغییر داد. این کشور تا سال 1991م، بیش از 60 سال با نظام کمونیستی و تحت تعلیمات الحادی اداره می شد. برخلاف سرکوبی مذهب، توسط کمونیسم در تظاهرات و تحصن ها و تحولات اخیر، مذهب به صورت قوه محرکه تجدید حیات فرهنگ تاجیکستان و تغییرات سیاسی این کشور درآمده است. تظاهرات هفت هفته ای در این کشور برای سرنگونی رحمان نبی اف از اعضای حزب کمونیست شوروی سابق از نمونه های بارز تلاش مسلمانان برای بازگشت به اعتقادات دینی است. تجلی اعتراض مذکور به صورت برگزاری نمازهای جماعت در مساجد و اماکن عمومی است. معترضین در چادرهایی که در برابر کاخ ریاست جمهوری در ناحیه ای بنام «171# میدان شهدا» برپا کرده بودند با مراسم دعا، قرائت قرآن و سخنرانی مردم را تحت تاثیر احساسات مذهبی و هیجانی اسلامی قرار می دادند. به نحوی که تحت تاثیر این برنامه ها، زنان به پوششیدن اندام و رعایت حجاب اسلامی ترغیب شدند. مراسم نماز جماعت که همه روزه يك بار در این میدان بر پا می شد به 5 بار در روز افزایش یافت. این در حالی است که در گذشته حتی در منازل نمی توانستند عبادت انجام دهند و مراسم سوگواری حضرت ابا عبدالله (ع) و دستجات عزاداری در زیر زمین ها برگزار می شد و در ورودی این زیر زمین ها، کشیک می گذاشتند تا در صورت آمدن ماموران امنیتی، متفرق شوند. آگاهی از انقلاب اسلامی هم در دوران کمونیستی از طریق رسانه های استکباری و خبرگزاریهای وابسته به ابرقدرتها بود که تصویر منفی و مشوشی از ایران در ذهن مردم می ساختند و حتی امریکا در منطقه آشوب زده کولاب، از طریق اشرار علیه انقلاب اسلامی تبلیغ می نمود. با این حال مردم تاجیک می گویند: بدون آری ولی بدون ایران هرگز، تاجیکستان در واقع پاره جدا افتاده از ایران و به عبارتی ایران کوچک است.

با فروپاشی شوروی، استقلال تاجیکستان در 9 سپتامبر 1991م تحقق یافت و نهضت مردم که بر بنیانی عقیدتی استوار بود منجر به روی کار آمدن اپوزیسیون متشکل از حزب های نهضت اسلامی، دموکرات، سازمان رستاخیز و بدخشان گردید و 30% کابینه در بدو استقلال از این احزاب بودند. نظام حکومتی آن مصالحه ملی و رئیس جمهوری کفیل وحدت ملی نام دارد. حزب نهضت اسلامی که همزمان با انقلاب اسلامی ایران در این کشور بوجود آمده یکی از قوی ترین گروههای سیاسی به شمار می رود. سازمان آریانای بزرگ بین تحصیل کرده ها و حتی افراد عادی، طرفداران فراوانی دارد که آرمان آن ایجاد دولت واحدی در سرزمین های فارسی زبان است. خطباء مساجد تحت سرپرستی اداره تامینات (رهبر مذهبی مسلمانان) فعالیت می کنند در سالهای اخیر 1500 مسجد در نقاط مختلف تاجیکستان تاسیس شده که 150 واحد آن مسجد جامع است.

یکی از مشکلات مهم سیاسی این جمهوری تازه استقلال یافته این است که گرایش دینی گرچه بین عده ای از مردم نیرومند است اما چندان فراگیر نمی باشد زیرا در مدت چند دهه سلطه کمونیستی، آموزش علوم دینی به طور رسمی در آن متوقف بوده و طالبان قادر نبوده اند برای تحصیل علوم اسلامی به کشورهای مسلمان مسافرت کنند و به تکمیل معلومات مذهبی بپردازند. گرایش ملی گرایان هم قدرت آن را ندارد که به تنهایی حکومت کند و متأسفانه گرایش کمونیستی هنوز قوی ترین گرایش سیاسی این سرزمین می باشد. از سوی دیگر عده کثیری از روسها، مشاغل کلیدی صنعتی و فنی را در دست دارند. حضور ارتش سرخ با نامی جدید نیز موقعیت طرفداران کمونیسم را تقویت می کند اما آرمان کمونیسم در جهان بی اعتبار شده و رسوایی فروپاشیدن آن در شوروی و اروپای شرقی اجازه نمی دهد که این افراد جان بگیرند و در راس نظام سیاسی قرار گیرند.

تشنج های سیاسی و چالشهای اقتصادی، این گرایش را شدت بخشیده و به این کشور اجازه نمی دهد نظام سیاسی پایداری را جانشین رژیم فرو ریخته قبلی کند. امریکا و رژیم صهیونیستی اسرائیل تا کنون تلاشهای فرهنگی - سیاسی فراوانی برای اعمال نفوذ در این جمهوری بعمل آورده اند اما مقاومت اسلامی مردم اجازه نداده است که این تلاشهای مذبحانه به ثمر برسد.

یکی از مسائل مهم در هویت فرهنگی تاجیکستان، زبان فارسی است که در رژیم گذشته کوشش بر این بوده تا تاجیک ها این زبان را که موجب قرابت تاریخی، فرهنگی و ادبی با ایران می شد فراموش کنند. لذا روسها آموزش خط فارسی را متوقف نمودند و با این کار آنان را از خواندن نشریات و آثاری که به زبان فارسی انتشار می یافت محروم کردند و با ایجاد دیوار آهنین ارتباط آنان را با فرهنگ ایرانیان قطع نمودند و خط سیریلیک را رواج دارند و با نفوذ مهاجرین روسی در مراکز علمی، فرهنگی، فنی و اداری زبان روسی در این کشور حضور بیشتری یافت زیرا مشاغل مهم و تخصصی و علمی در دست افرادی بود که فارسی نمی دانستند. با این وجود، مردم با حالتی از شور و هیجان به زبان مادری خود (فارسی) سخن می گویند و اولین جشنهای سالگرد استقلال خود را با پرده برداری از پیکره فردوسی آغاز کردند و جالب اینکه مجسمه لنین را برداشته و این پیکره را بجایش نهادند و با شور و التهاب خاصی با هم زمزمه می کردند:

«171#؛ بسی رنج بردم در این سال سی عجم زنده کردم بدین پارسی»

دولت نیز اعلام کرد که خط فارسی را به عنوان خط رسمی مکاتبات خود انتخاب می نماید. اکثریت مردم تاجیکستان باسوادند و اغلبا کتاب و روزنامه و مجله هستند. کتاب طرز آموزش خط و زبان فارسی در طول يك سال 3 بار چاپ شد. سالانه بین 700 تا 800 جلد کتاب در این کشور انتشار می یابد که غالب آنها در موضوعات علوم انسانی است و هم اکنون روزنامه های پیوند و سامان به زبان فارسی چاپ می شود. در این کشور 126 مجله و روزنامه وجود دارد که 3 تای آن مربوط به بخش خصوصی و بقیه در انحصار دولت است. 13 عنوان آن ها سراسری، 10 عنوان هم به صورت هفته نامه می باشد. بالاترین تیراژ آن به نشریات «171#؛ جمهوری» «171#؛ راز و نیاز با مردم» و روزنامه خصوصی «171#؛ چراغ روز» اختصاص دارد که تیراژ آنها به 70000 نسخه بالغ می گردد.

مرکز حکومت تاجیکستان شهر دوشنبه است و این کشور در حال حاضر دارای 18 شهر و 49 اقامتگاه می باشد. رودخانه های فراوان آن در تولید انرژی برق آبی اهمیت ویژه ای دارند. ذخائر غنی آهن، سرب، روی، مس، قلع، جیوه و اورانیوم در سرزمین مذکور بدست می آید. همچنین نفت و گاز طبیعی از جمله ثروت های خدادادی مردم این سامان است. تاجیکستان از تولیدکنندگان عمده کتان در آسیای مرکزی است و صنایع شیمیائی، قالی بافی، جوراب بافی، پوشاک، نساجی و مواد غذایی در آن استقرار داشته و از شهرت خوبی برخوردارند.

در رژیم گذشته، از این امکانات بالقوه (ذخائر معدنی) به آن صورت بهره برداری نشد و اکنون تاجیکستان می خواهد بخود متکی شود دچار کمبودهای شدید و تورم طاقت فرسا شده است و حتی بسیاری از وسایل حمل و نقل به علت کمبود سوخت متوقف شده اند و مشکل گرانی و بحرانهای سیاسی، اجتماعی، ممکن است ثبات این کشور را به مخاطره بيفکند. ایران ضمن فعالیت های فرهنگی می تواند تاجیکستان را در استخراج منابع معدنی و توسعه صنعتی و بهبود اوضاع اقتصادی مساعدت کند.

تولد جان اریکسون مخترع و مهندس بزرگ سوئدی در سال 1803 میلادی
جان اریکسون مخترع و مهندس بزرگ سوئدی تولد جان اریکسون مخترع و مهندس بزرگ سوئدی در سال 1803 میلادی متولد شد. اریکسون مدتی در ارتش سوئد بود و در این مدت تحولاتی در ارتش سوئد پدید آورد و به شهرت رسید. اریکسون موجد ناوگانهای جنگی امروزی است و نصب سکانهای متحرک برای رزم ناو و تعبیه آسانسور برای توپخانه کشتی ها از جمله اقدامات و ابداعات مهم اوست.

خروج آمریکا از بی طرفی در جنگ جهانی دوم در سال 1941 میلادی
با حمله زیردریایی آلمانی به ناوشکن امریکایی خروج آمریکا از بی طرفی در جنگ جهانی دوم در سال 1941 میلادی، دولت آمریکا از بیطرفی در جنگ جهانی دوم خارج شد. پس از این حمله مقدمات ورود آمریکا به جنگ جهانی دوم فراهم شد. بدستور روزولت رئیس جمهور وقت آمریکا ناوگان این کشور مأموریت یافت که به مجرد ورود کشتی های آلمان و ایتالیا به آبهای آمریکا، آنها را نابود سازد.

درگذشت محمد علی جناح عامل اصلی ایجاد کشور اسلامی پاکستان در سال 1948 میلادی
محمد علی جناح معروف به قائد اعظم سیاستمدار و عامل اصلی ایجاد کشور اسلامی پاکستان در سال 1948 میلادی درگذشت. جناح در سال 1876 میلادی در کراچی در خانواده ای میهن پرست و مسلمان زاده شد و درس مبارزه را برای کسب استقلال وطن، در خانواده آموخت. جناح پس از پیوستن به حزب مسلم بیگ که بخشی فرهنگی- مذهبی بود در اوت 1947 میلادی تحقق یافت.

روز سینما

سینما یکی از مظاهر تمدن است که باید در خدمت این مردم و در خدمت تربیت این مردم باشد

اما م خمینی (ره)

در عصر ما سینما یکی از عواملی است که مردم خسته و نگران را سرگرم می کند و ساعتها مانند افراد افسون شده اوقات خود را صرف تماشای فیلمهای آن می نمایند. یکی از پژوهشگران در این باره می نویسد:
« سینما تفریحی است ارزان و در آن واحد جمعیتی کثیر را در فضایی قلیل سرگرم می کند و تفریحی است که اکثر ساعات در دسترس جمعیتی است که در ساعات مختلف کار می کنند و بنابراین مناسب محیط شهری است. فشارهای زندگی واقعی شهری، میل به رهایی و گریز به عالم خیال را شدت می دهد و سینما از این جهت رغبت انگیز است. »

سینما در آئینه تعاریف و تعبیر گوناگون:

- جادویی مرموز که تصاویر زنده ای را در تالاری تاریک بر پرده پدیدار می کند و تماشاگر را مسحور می سازد. « آیزنشتاین» می گوید: سینما عبارت است از ایجاد رابطه ای جدید میان تصاویر مستقل.
- فرزند علم است گرچه آنرا « هنر» می دانند.
- « سینما» « هنر- صنعت» است.
- مجموعه ای از: « فن» و « صنعت» در کار تسخیر افکار عمومی است.
- وسیله ای برای پرکردن لحظات فراغت است.
- موثرترین ابزار بیانی است.
- حرفه ای برای « اشتغال» است.
- تجارتي با خطرات بسیار است.
- کمک دهنده در « آموزش» است.
- وسیله ای برای ارشاد و اعتلای انسانهاست.
- « سینما» « هنر هفتم» است و مجموع هفت هنر: عکاسی- گرافیک و نقاشی - تئاتر- طراحی صحنه- معماری - ادبیات.

- گاه گویند « سینما» نیز مانند مادر بزرگ، یک « قصه گو» است که او را می بینی و حرف او را می شنوی.
- ما گوئیم: « سینما» گاه آینه زندگی ما است و این وظیفه اصلی او است.

خصیصه دیگر

سینما هم زبانی خاص دارد که به جای « لغات» در زبان آن « تصویر» بیشتر کار می کند. هر جمله سینمایی یک قطعه نوار فیلم است که از پنج لغت تا پنج هزار لغت را گاه داراست و همان لغات را به گونه ای که « سینماگر» می گزیند کنار هم گذارده می شوند و تشکیل جمله و پاره کلام را می دهند و چون در هر فیلمی، سینماگر بر اساس تجارب خود، آن شکل ترکیبی را می سازد و نسبت به آن ساخت سابقه ای ندارد، از آنچه ساخته و یا آفریده است احساس رضایت می نماید.

تاثیر سینما

بدیهی است که آدمی از طریق حواس خود به خصوص گوش و چشم، با جهان خارج آشنا می شود و به هر مقدار از این دستگاہهای گیرنده محروم باشد به همان مقدار از دریافت حقائق آفرینش محروم خواهد بود و لذا از قدیم گفته اند: « کلما فقد حساً فقد علماً» .

البته در میان این حواس، گوش و چشم، وظیفه سنگین تری به عهده دارند و چنانچه درباره دریافت موضوعی از این هر دو وسیله استفاده شود دریافتهای عمیق تر خواهد بود. بر همین اساس، بنای تعلیم و تربیت دنیا بر مبنای آموزش « سمعی و بصری» نهاده شده است. سینما از این هر دو وسیله در تفهیم مقاصد خودش بهره برداری می کند و به همین دلیل است که نفوذ و تاثیر آن بر روی مخاطبان از هر نوشته و یا متنی مکتوب بیشتر است.

یکی از پژوهشگران در این زمینه می نویسد: موقعیت و مشخصات تماشاگر هنگام تماشای فیلم از یک سو و جنبه فنی و مضمون فیلم از سوی دیگر، عوامل دو گانه ای هستند که برای توجیه نوع و چگونگی تاثیر پذیری تماشاگر باید در نظر گرفته شود. سینما یکی از وسایل ارتباطی است که پیام، فکر و اندیشه از طریق آن منتقل می گردد و شکی نیست که محتوای این وسیله را پایه نفوذ آن باید دانست و از همین رو است که تحلیل محتوا اهمیت خاصی می یابد.

درواقع با اندک دقت در زندگی روزمره می توان به نقش سینما در سلیقه سازی و تاثیر در افکار عمومی پی برد و دریافت که از راه سینما اندیشه ها و سلیقه های جدید در اذهان عمومی نقش می بندد و در کردار آنان منعکس می شود و یا اندیشه و رفتار و کردار مردم، از فیلم و سینما تاثیر می پذیرد.

دیگری می نویسد: یک فیلم به طور کلی در افراد مختلف دارای اثری کم و بیش متفاوت است. هر کس بنا بر زمینه انفعالی دائم یا موقت و واکنش روانی خود، به نحوی خاص تحت تاثیر فیلم یا قسمتهای معینی از آن قرار می گیرد. سینما نوعی سحر و افسون در دنیای جدید است و تاریکی سالن سینما و تمرکز نگاه و فکر بر پرده سینما تماشاگران را به حالتی مشابه به حالت انسان هیپنوتیزم شده می برد. توام بودن صوت و تصویر هم تاثیر سینما را بیشتر می کند و هم نیروی جاذبه آنرا فزونی می بخشد.

سینما در ایران

نخستین تصاویر متحرک بعد از ورود دوربین فیلمبرداری به ایران توسط میرزا ابراهیم خان عکاس باشی در سال 1901 میلادی روی نوار ضبط شد. این فیلمها جنبه تفننی و خصوصی داشتند و هرگز به نمایش عمومی در نیامدند. از سال 1258 قمری نخستین سالنهای نمایش در ایران شروع به کار کردند و بعد از آشنایی مردم با این هنر قرن بیستم بود که در سال 1299 شمسی « خان بابا معتضدی» که در فرانسه تحصیل کرده بود با خود دوربینی به ایران آورد و شروع به منظره برداری های کوتاهی کرد. در سال 1308 شمسی « اوانس اوهانیان» که در مدرسه سینمایی مسکو تحصیل کرده بود در ایران نخستین فیلم بلند داستانی را با نام آبی و رابی « به فیلمبرداری « خان بابا معتضدی» ساخت که متأسفانه این فیلم به کلی از بین رفته و اثری از آن باقی نمانده است. سال بعد 1309 « ابراهیم مرادی» در بندر انزلی فیلم « انتقام برادر» را جلوی دوربین برد که نیمه تمام ماند. اما به همان صورت به نمایش در آمد که ناموفق بود. بعد از آن وی فیلم دیگری به نام « بوالهوس» را ساخت که همزمان با « بوالهوس» دومین فیلم « اوهانیان» به نام « حاجی آقا اکتور سینما» روی پرده آمد. کپی این فیلم در فیلمخانه ملی ایران وجود دارد. این فیلم سند زنده ای است از عشق سازنده اش به هنر جوان و درحال تجربه زمان خود. در همان سال نخستین فیلم ناطق به زبان فارسی با نام « دختر لر» که با همکاری « عبدالحسین سپنتا» در هندوستان ساخته شده بود، در تهران به روی پرده آمد.

کارگردان فیلم « اردشیر ایرانی» بود و « عبدالحسین سپنتا» که هنوز به دقایق حتی فیلمسازی آشنایی نداشت، به نوشتن فیلمنامه، سر و دهن اشعار، آهنگها و بازی نقش اول اکتفا کرده بود. کیفیت بر تر فنی « دختر لر» نسبت به فیلمهای ساخته شده در ایران و به خصوص « گویا» بودنش، تماشاگران را به هیجان آورد و فیلم با موفقیتی بزرگ روبرو گردید.

از سال 1901 میلادی تاکنون سینمای ایران دستخوش حوادث گوناگونی گردیده است و ایران اسلامی همواره با در اختیار داشتن هنرمندان متعدد، کارگردانان، نویسندگان و سایر عوامل خوش فکر و خوش سلیقه خود همواره فاتح جشنواره های بین المللی بوده است .